

Çöle Düşen Yağmur

— rahati · 23 Ekim 2020

ÇÖLE DÜŞEN YAĞMUR

Çöl, ıssız mı ıssız.
Çölleşen yürekler sessiz.
Kumlarla örtülü tepelikler savrulur
Gökten yıldızlar kayarken,
yerde bedenler vurulur
Özü/sözü insan. Ama; perişan...
Çiğnenmişti o/nur
Yanık gönüller nefesini tutmuş; beklemede
Sineler aç!
Beşer, bir damla merhamete muhtaç!
Devadır, çöle düşen YAĞMUR

Afakı zulüm sarmıştı
Daralmıştı ruhlar
Keşmekeşlik, sefalet, acı, keder
Artık okunmuyordu eskisi gibi naatlar
Mana denen herşey terkedilmişti
Vicdanlar rafta.
Kimileri Araf'ta.
İnsanlar savrulmada bir bir
Getirilmiyordu Tekbir...
Üşümekte idi yer, gök, dağ/taş
Isıtmıyordu ateş
Dünya denilen gemimiz
menziline kanatlanırken
Kimin umurundaydı sanki?
Durumdan nemalanan ayaklar baş olmuştu
Ve hayat solmuştu

Kurumuştı göklerdeki bulutlar
O'ndan rahmet kesilemezdi
Yedi gök/sema boşlukta kat kat
Gel! Ey rahmet iklimi

Dermansız kaldık, kalmadı bizde takat
Bitsin artık bunca fesat
Toprağa gömülen bebelerin, zayıf biçarelerin ahları duyulur
Çöl, artık bu feryatları örtemezdi
Günahsız sabiler, terkedilmiş yaşlılar dua'da
Ufuk görünmez kapkaranlık.
Koyu mu koyu!
Merhametsizlik diz boyu...
Bu ahval! Devam edemezdi..
Bir el gerekliydi.
Dur! Diyecek O el!
Kimin eliydi?
Gel artık! Ne olur!

Katında kabul gördü dualar.
Gökten indi Nur!
Rahmet oldu çatlayan dudaklara billur billur
Kanatlandı meleklerle yüklü bulutlar
An, o andı..
Mevsim bahar, aylardan Nisan'dı
Göründü vâha
Çölleşen yürekler doyasıya O rahmete kandı

Bir tan sabahında yağdı yağmur yeryüzünü ıslatırcasına
Sağnak, sağnak..
O, ab-ı hayat!
İçtiler ondan kana kana
Kan geldi can/a
Kirpikler hiç bu kadar ıslanmamıştı
Sabahın müjdesinde.
Can suyu yetişmişti
Yeşertti mecalsiz gönülleri
"Çölde rahmet mi olur?"
Diyenlere inat!
Filizlendi yeniden
Haşre dek/rahmetle hayat

O'nun dizi dibinde kömelendi yürekler
Semadan vahiy indi

Kur'andı onlar için berat
Can kulağıyla dinlediler
Ve iman ettiler
Hep birlikte getirdiler Tekbir/salavat
Onca ayaklara inat
Direndiler...
O'na ümmet olmak sevdasıyla serden geçtiler

O, aleme Rahmetti.
O, beklenen son Nebi!
O, Abdulmuttalib'in yetimi,
O, Amine'nin rüyası, nur yüzlü sabi
Ağzında inci sözler
Tane tane
O "Üsve-i hasene."
Rayihalar saçtı âleme..
O
ÇÖLE DÜŞEN YAĞMUR
"GÜL NEBİ"

Fethi Rahat
23.10.2020 / Şanlıurfa

Beşer ; İnsan, insanlık, âdemoğlu
Araf ; Cennet ile Cehennem arasındaki yer
Sabi ; Günahsız küçük çocuk
Vâha ; Çöl ortasında hayat belirtisi olan su
Ab-ı hayat ; Hayat suyu
Üsve-i hasene ; Genellikle Hz. Muhammed (s.a.v) için kullanılan güzel örnek anlamında bir Kur'an tabiri.